

31 Οκτωβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ. Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΙΑΜΤΑΝΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 575/85)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Πρακτικά —
Δεν είναι απαραίτητη η καταγραφή με κάθε λεπτομέρεια των εντυπώ-
σεων του κάθε μέλους χωριστά.

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Τμηματική
Επιτροπή — Οι απόψεις της δεν δεσμεύουν, ούτε και απαλλάσσουν
την Ε.Δ.Υ από υποχρέωση έρευνας και ασκήσεως της δικής της κρί-
σης.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Αξιολογών/προσδιογράφων λειτουργός — Δεν είναι ανάγκη να είναι
δημόσιοι υπάλληλοι εν τη εννοία του άρθρου 2 του Περί Δημοσίας
Υπηρεσίας Νόμου.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Υπάλληλοι Σχολικών Εφορειών — Κατά πόσο ο Πρόεδρος
Εφορείας μπορούσε να ενεργήσει ως αξιολογών λειτουργός —
Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα — Τούτο πηγάζει από το
άρθρο 32 του νόμου Περί Υπαλλήλων των Κοινοτικών Σχολείων
- 20 Μέσης Εκπαίδευσεως Νόμου, 1964 (Ν. 8/64).

Τα θέματα, που είχαν προκύψει κατά την εκδίκαση της παρούσης
Αιτήσεως Ακυρώσεως, καθώς και ο τρόπος, με τον οποίον τα αντιμε-

τώπισε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 750, 10

Hadjiantoni v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1110,

Theofilides and Others v. Republic (1989) 3 C.L.R. 513, 15

Περικλέους v. Κ.Ο.Τ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1116.

Andronikou and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1237,

Δημοκρατία v. Δημητρίου και Άλλων (1989) 3 Α.Α.Δ. 558, 20

Dometakis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1673.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Επιμελητή αντί του αιτητή. 25

Ε. Οδυσσέως, για τον Αιτητή. 30

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά τις πιο κάτω θεραπείες: 35

“(Α) Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις και/ή πράξις της καθ’ ης η Αίτησις Επιτροπής να προαγάγη εις την μόνιμον θέσιν Ανωτέρου Επιμελητού (Τακτικός Προϋπολογισμός) το ενδιαφερόμενον πρόσωπον αντί του Αιτητού είναι άκυρος εξ υπαρχής και εστερημένη 40

νομικού αποτελέσματος.

5 (B) Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η παράλειψις της καθ' ης η Αίτησις Επιτροπής να προαγάγη τον Αιτητήν εις την ρηθείσαν θέσιν Ανωτέρου Επιμελητού είναι άκυρος εξ υπαρχής και εστερημένη νομικού αποτελέσματος.”

10 Η προσφυγή αυτή βρισκόταν ενώπιον Δικαστή ο οποίος αφυηρέτησε και ανάλαβη την εκδίκασή της στις 23 Μαρτίου 1988. Η καταχώρηση των γραπτών αγορευσεων συμπληρώθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου 1989 οπότεν επεφύλαξα και την απόφασή μου.

15 Τα σχετικά γεγονότα είναι τα ακόλουθα.

20 Η θέση Ανώτερου Επιμελητή στο Υπουργείο Παιδείας είναι θέση προαγωγής και γι' αυτό συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών, κατά το Άρθρο 36 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983.

25 Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, με επιστολή του ημερομηνίας 19 Δεκεμβρίου 1984, διαβίβασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή για προαγωγή και τους τέσσερις προσοντούχους υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος. (Παράρτημα 4).

30 Στη συνεδρίασή της στις 12 Φεβρουαρίου 1985, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αφού άκουσε τις απόψεις και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή στο Υπουργείο Παιδείας και αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και σημείωσε ότι και οι τέσσερις υποψήφιοι είχαν υψηλότερες εμπιστευτικές εκθέσεις τα τελευταία χρόνια, και αποφάσισε να τους καλέσει σε συνεντεύξεις ενώπιόν της σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα, στην οποία αποφασίστηκε να κληθεί να παραστεί και ο Γενικός Διευθυντής. (Παράρτημα 6).

Η Επιτροπή, στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 4 Απριλίου 1985, στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή δέχτηκε σε χωριστές συνεντεύξεις τους τέσσερις υποψηφίους, περιλαμβανομένων του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους.

5

Μετά το πέρας των συνεντεύξεων, η Επιτροπή άκουσε τις απόψεις του Γενικού Διευθυντή, ο οποίος, αφού ανέφερε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε πάρα πολύ καλή απόδοση (την καλύτερη από όλους), επαναβεβαίωσε τη σύστασή του.

10

Το σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 7), της Επιτροπής κατά την πιο πάνω συνεδρίαση, που λήφθηκε η επίδικη απόφαση είναι το ακόλουθο:

“Τόσο ο Γενικός Διευθυντής στο Υπουργείο Παιδείας όσο και ο Πρόεδρος και Μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας υπόβαλαν στους υποψηφίους ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα που αφορούν τα καθήκοντα της θέσης, τα οποία αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

15

20

Δεδομένου ότι σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτείται πολύ καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας, υποβλήθηκαν στους υποψηφίους κατάλληλες ερωτήσεις για να υποβοηθηθεί η Επιτροπή να μορφώσει γνώμη κατά πόσον οι υποψήφιοι διαθέτουν το προσόν αυτό.

25

Μετά το πέρας των συνεντεύξεων ο Γενικός Διευθυντής στο Υπουργείο Παιδείας αναφερε τα εξής:

30

Από τις σημερινές συνεντεύξεις φάνηκε ότι υπερέχει σαφώς η Ντάνκαν, την οποία χαρακτηρίζει ως πάρα πολύ καλή

Ακολουθεί ο Φωτίου, τον οποίο χαρακτηρίζει ως σχεδόν πολύ καλό.

35

Αμέσως υστερα ο Βασιλείου, τον οποίο χαρακτηρίζει ως καλό.

40

Το ίδιο, καλό, χαρακτηρίζει και το Σιαμπάνη, ο οποίος όμως υστερεί στα Αγγλικά.

5 Υπό το φως και της απόδοσης των υποψηφίων στις σημερινές συνεντεύξεις ενισχύεται η προηγούμενη σύσταση που έκαμε, θα ήθελε όμως να προσθέσει μερικές παρατηρήσεις. Στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων για τα τέσσερα τελευταία έτη είναι όλοι 'Εξαιρέτοι', με μια

10 διαφορά: Ο Σιαμπτάνης έχει σε μερικές παραγράφους 'Λίαν Καλός', δηλαδή το 1980-1981 'Εξαιρέτος' σε όλα, 1981-1982 στην παράγραφο 5 (Ικανότητα γραπτής εκφράσεως) είναι 'Λίαν Καλός'. 1982-1983 στις παραγράφους 4 και 5 (Υπηρεσιακή κατάρτιση και Ικανότητα γραπτής εκφράσεως) είναι 'Λίαν Καλός'. Η Ντάνκαν το 1980-1981 στην παράγραφο 6 (Ικανότητα προφορικής εκφράσεως) είναι 'Λίαν Καλή', πράγμα που εξουδετερώνεται από τη σημερινή συνέντευξη.

15 Μίλησε επίσης και με τους Διευθυντές των Σχολείων και τους Προέδρους των Σχολικών Εφορειών που εργάζονται οι υποψήφιοι και επιβεβαιώνεται ότι η απόδοσή τους είναι εξαιρετη, όπως και τα προηγούμενα χρόνια.

20 Με βάση αυτά τα δεδομένα ενισχύεται η προηγούμενή του σύσταση ότι η Ντάνκαν είναι η καλύτερη.

25 Στο σημείο αυτό ο Γενικός Διευθυντής στο Υπουργείο Παιδείας αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

30 Στη συνέχεια η Επιτροπή αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Γενικού Διευθυντή. Η κρίση της Επιτροπής είναι:

1. Βασιλείου Βάσος Χρ.: Καλός
- 35 2. Ντάνκαν Ελένη Α.: Πάρα πολύ καλή.
3. Σιαμπτάνης Νίκος Λ.: Καλός. Δε διαθέτει το επίπεδο της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας.
- 40 4. Φωτίου Μιχαλάκης: Σχεδόν πολύ καλός.

Ακολούθως η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων, απόψεων και της σύστασης του Γενικού Διευθυντή. 5

Όσον αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, η Επιτροπή σημείωσε ότι και οι τέσσερις είχαν 'Εξαιρέτες' Εκθέσεις τα τελευταία χρόνια. Ενδεικτικά αναφέρονται οι τρεις τελευταίες Εκθέσεις των υποψηφίων, οι οποίες παρουσιάζουν την εξής εικόνα: 10

1. Σιαμπάνης Νίκος:	81/82 "Ε" (11-1-0) 82/83 "Ε" (10-2-0) 83/84 "Ε" (12-0-0)	15
2. Φωτίου Μιχαήλ:	81/82 "Ε" (12-0-0) 82/83 "Ε" (12-0-0) 83/84 "Ε" (12-0-0)	20
3. Βασιλείου Βάσος:	81/82 "Ε" (12-0-0) 82/83 "Ε" (12-0-0) 83/84 "Ε" (12-0-0)	25
4. Ντάνκαν Ελένη:	81/82 "Ε" (11-1-0) 82/83 "Ε" (12-0-0) 83/84 "Ε" (12-0-0)	30

Για τον προσδιορισμό της σξίας των υποψηφίων η Επιτροπή απέδωσε την προσήκουσα βαρύτητα και στην απόδοση των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις.

Από πλευράς αρχαιότητας προηγείται ο Σιαμπάνης, ο οποίος προήχθηκε στη θέση Επμελητή, 1ης Τάξης, από 1.7.71, και ακολουθούν κατά σειρά οι Φωτίου και Βασιλείου, οι οποίοι προήχθηκαν στην ίδια θέση από 15.10.76 (η κατάταξή τους έγινε με βάση την αρχαιότητα του Φωτίου σε προηγούμενή τους θέση), και τελευταία είναι η Ντάνκαν που προήχθηκε στην ίδια θέση από 15.12.78. 35 40

Η Επιτροπή απέδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προσόντα των υποψηφίων.

5 Η Επιτροπή, με βάση την ενώπιόν της συνολική εικόνα αξιολόγησης των υποψηφίων, υιοθέτησε τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή.

10 Ειδικά σ' ό,τι αφορά το Σιαμπάνη, ο οποίος κρίθηκε ότι δεν ικανοποιεί το επίπεδο πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής, όπως προβλέπεται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, η Επιτροπή από τα ενώπιόν της στοιχεία και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολο τους έκρινε ότι αυτός εν πάση περιπτώσει υστερεί της Ντάνκαν.

15 Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι η Ελένη ΝΤΑΝΚΑΝ υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να την προαγάγει σαν την πιο κατάλληλη στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Επιμελητή στο Υπουργείο Παιδείας από 15.4.85".

25 Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι τόσο όμως ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας, ο οποίος παρευρέθηκε στη συνεδρίαση για να κάμει προς την Επιτροπή τις συστάσεις του, όσον και τα Μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας παρέλειψαν να καταγράψουν με λεπτομέρεια τις εκτιμήσεις τους πάνω στις οποίες στηρίχτηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στη δική της απόφαση, καθιστώντας έτσι το δικαστικό έλεγχο αδύνατο και γι' αυτό η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί για έλλειψη αιτιολογίας.

35 Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί γιατί η υποχρέωση κάθε συλλογικού οργάνου για τήρηση πρακτικών δεν καθιστά απαραίτητη την καταγραφή με κάθε λεπτομέρεια των εντυπώσεων του κάθε μέλους ξεχωριστά. (Βλέπε *Makrides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 750; *Hadjiantoni v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1110; *Theofilides and Others v. The Republic* (1989) 3 C.L.R. 513, *Περισκέυος v. Κ.Ο.Τ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1116).

40 Σχετικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από την *Andronikou and Others v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1237, στη σελ. 1244:

“In the first place, independently of whether notes were taken down by the individual members of the respondent Commission or not, at the time of the interviews it is not necessary to record in detail the views of individual members in the minutes of the respondent Commission.” 5

Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η Επιτροπή κατόπιν μόνο μιας σύντομης προσωπικής συνέντευξης και χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω έρευνα, λανθασμένα θεώρησε ότι οι γνώσεις του αιτητή στα Αγγλικά δεν ικανοποιούσαν το απαιτούμενο επίπεδο, αντίθετα με τα ευρήματα της Τμηματικής Επιτροπής, όπου ο αιτητής κρίθηκε κατά τη συνέντευξη ενώπιόν της ότι ικανοποιεί το απαιτούμενο επίπεδο γνώσης της Αγγλικής γλώσσας. 10

Κατά πρώτο, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής, ημερομηνίας 4 Απριλίου 1985, η Επιτροπή δέχτηκε τους υποψήφιους σε χωριστές συνεντεύξεις και “δεδομένου ότι σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτείται πολύ καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας, υποβλήθηκαν στους υποψηφίους κατάλληλες ερωτήσεις για να υποβοηθηθεί η Επιτροπή να μορφώσει γνώμη κατά πόσο οι υποψήφιοι διαθέτουν το προσόν αυτό.” 15

Συνεπώς δεν τίθεται θέμα έλλειψης επαρκούς έρευνας ή ότι η Επιτροπή ενήργησε κάτω από πλάνη όσον αφορά τα προσόντα του αιτητή. Επίσης η Επιτροπή όχι μόνο δεν είναι δεσμευμένη να ενεργήσει σύμφωνα με τα ευρήματα και συμπεράσματα της Τμηματικής Επιτροπής, αλλά αντίθετα έχει την υποχρέωση να ασκήσει τη δική της ανεξάρτητη κρίση μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας. 20

Ανεξάρτητα με τα πιο πάνω είναι καθαρό ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι ο αιτητής δεν κατείχε το προσόν της γνώσης της Αγγλικής γλώσσας, αλλά ότι λέχθηκε σχετικά με το θέμα αυτό αφορά την αξιολόγηση του προσόντος αυτού. 25

Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις που έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης ετοιμάστηκαν κατά παράβαση της Εγκυκλίου αρ. 491 ή/και από αναομόδια άτομα και συγκεκριμένα ενώ ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι και οι 40

- δύο δημόσιοι υπάλληλοι όπως καθορίζεται στον Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο 1967, οι αξιολογούντες ή/και προσυπογράφοντες λειτουργοί γι' αυτόν δεν ήταν δημόσιοι υπάλληλοι αλλά εκπαιδευτικοί, για δε το ενδιαφερόμενο μέρος η
- 5 αξιολόγηση για τα έτη 1980-1983 έγινε από τον Πρόεδρο της Σχολικής Εφορείας. Κατά συνέπεια οι αξιολογούντες εκπαιδευτικοί ως εκ της φύσεως της θέσης τους δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως "τουλάχιστο κατά ένα βαθμό ανώτεροι του αξιολογουμένου υπαλλήλου", "δεν είχαν απ' ευθείας γνώση
- 10 του αξιολογουμένου υπαλλήλου". Όσον αφορά δε τον Πρόεδρο της Σχολικής Εφορείας, στην περίπτωση του ενδιαφερομένου μέρους, πρόκειται περί πολιτικού προσώπου που διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο.
- 15 Απόλυτα σχετικό προς τα πιο πάνω θεωρώ την απόφαση της Ολομέλειας ημερομηνίας 14 Μαρτίου 1989, στην υπόθεση *Δημοκρατία v. Μιχαλάκη Δημητρίου και Άλλων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 558 όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:
- 20 "Ο ισχυρισμός της εφεσείουσας Επιτροπής είναι ότι οι Κανονιστικές Διατάξεις της Εγκυκλίου Αρ. 491 που αφορούν στην ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για δημόσιους υπαλλήλους χρησιμοποιούν τον όρο 'λειτουργός, αξιολογών λειτουργός, προσυπογράφων λειτουργός', πουθενά στις διατάξεις αυτές όμως δεν αναφέρεται ότι
- 25 οι λειτουργοί αυτοί πρέπει να είναι υπάλληλοι με την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου."
- 30 Έχοντας ζάμει αναφορά στο άρθρο 45(1) του Νόμου και στις διατάξεις της Εγκυκλίου, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα:
- 35 "Όπως ορθά ισχυρίστηκε ο διζηγός της εφεσείουσας Επιτροπής, πουθενά στο Νόμο ή στην Εγκύκλιο του 1979 γίνεται αναφορά ή πρόνοια ότι ο αξιολογών ή ο προσυπογράφων λειτουργός πρέπει απαραίτητως να είναι δημόσιος υπάλληλος.
- 40 Στην υπόθεση *Dometakis v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673, το Δικαστήριο αναφέρθηκε στο θέμα αυτό και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Διευθυντής της Παιδαγωγικής

Ακαδημίας που ανήκει στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία ήταν ένας δημόσιος λειτουργός στην ευρεία έννοια του όρου, που είχε άμεση γνώση της εργασίας του δημόσιου υπάλληλου που αξιολόγησε.

5

Αναφορικά με το ότι ο Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης δεν είχαν την ευθύνη για την εποπτεία των Επιμελητών, αυτό δεν υποστηρίζεται από το ίδιο το Σχέδιο Υπηρεσίας των λειτουργών αυτών. Συγκεκριμένα το Σχέδιο Υπηρεσίας του Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης αναφέρει τα εξής:

10

“Καθήκοντα και Ευθύνες:

1. Έχει ευθύνη για -

15

α) την οργάνωση του σχολείου στο οποίο τοποθετείται και την ομαλή και αποδοτική διοίκηση και λειτουργία του.

20

β) τα επίπεδα επίδοσης του σχολείου σ' όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων του.

γ)

25

δ)

2. Καθοδηγεί και συμβουλεύει το διδακτικό και υπαλληλικό προσωπικό του σχολείου και συντονίζει και ελέγχει την εργασία.’

30

Υπό μορφή σημειώσεως εις αυτό το Σχέδιο Υπηρεσίας αναφέρονται:

‘Τα καθήκοντα και οι ευθύνες του διευθυντή αναφέρονται πιο αναλυτικά στους ισχύοντες Κανονισμούς Λειτουργίας Δημοσίων Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης Κύπρου.’

35

Εις τους περί Λειτουργίας των Δημοσίων Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσεως Κανονισμούς του 1985, Κ.Δ.Π. 180/85, αναφέρεται στον Κανονισμό 27(1).

40

5 Οι Επιμελητές και Αποθηκάριοι εκτελούν βασικά τα καθήκοντα που προνοεί ο διορισμός τους στην ορισμένη θέση και οποιαδήποτε άλλα αναθέσει σ' αυτούς ο Διευθυντής με σκοπό την ομαλή διεξαγωγή της γραμματειακής και άλλης εργασίας του σχολείου ...'

Το δε Σχέδιο Υπηρεσίας για τον Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης αναφέρει στα 'Καθήκοντα και Ευθύνες'.

10 '(α) Προϊσταται της Διευθύνσεως Μέσης Γενικής Εκπαιδεύσεως και, εν τω πλαισίου των εκάστοτε εν ισχύϊ διατάξεων και οδηγιών της αρμοδίας αρχής, είναι υπεύθυνος διά -

15 (ι) την οργάνωσιν, διοίκησιν, εποπτεϊάν και έλεγχον της λειτουργίας των σχολείων μέσης γενικής εκπαίδευσεως, των Ινστιτούτων Ξένων Γλωσσών και των επιμορφωτικών τάξεων μέσης γενικής εκπαίδευσεως, του διδακτικού και υπαλληλικού προσωπικού αυτών ως και του εποπτικού προσωπικού μέσης γενικής εκπαίδευσεως.'

20

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι τόσο ο Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης όσον και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης είχαν τη δυνατότητα να συντάξουν και προσυπογράψουν εμπιστευτικές εκθέσεις Επιμελητών έστω και αν σε κάποια περίπτωση ο λειτουργός με απευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου ήταν ο Πρώτος Επιμελητής".

25

30 Αναφορικά με το ενδιαφερόμενο μέρος, όπως φαίνεται από τους φακέλους της που είναι ενώπιόν μου, αυτή ήταν τοποθετημένη στο Γραφείο της Σχολικής Εφορείας Λευκωσίας και απ' ότι αναφέρεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις της σχετικά με τα καθήκοντά της, ήταν υπεύθυνη του Γραφείου της Σχολικής Εφορείας Λευκωσίας.

35

40 Το άρθρο 32 του περί Υπαλλήλων των Κοινοτικών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης Νόμου 1964 (Νόμος Αρ. 8 του 1964) της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης που ρυθμίζει το θέμα των εμπιστευτικών εκθέσεων για την επίδοση και γενικά την εργασία των υπαλλήλων των σχολείων, προνοεί μεταξύ άλλων ότι "Εκαστη σχολική εφορεία υποβάλλει προς το

Γραφείο Παιδείας ... έκθεση...".

Εφόσον λοιπόν η σχολική εφορεία δύναται βάσει του Νόμου να ετοιμάζει τις εκθέσεις των Επιμελητών οι οποίοι βάσει του άρθρου 3(1) του Νόμου θεωρούνται ως οι υπάλληλοι των σχολείων, δεν υπήρχε κανένα κώλυμα, παρατυπία ή παράβαση για τον Πρόεδρο της σχολικής εφορείας εκ μέρους της σχολικής εφορείας να συντάξει τις εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους. 5

Επίσης θεωρώ ότι ουδεμία παραβίαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος υπάρχει όπως έχει ισχυριστεί ο αιτητής. Τέλος ευρίσκω ότι ενόψει του περιεχομένου των φακέλων ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους οπότεν και ευρίσκω ότι ήταν εύλογο για την Επιτροπή να προτιμήσει το ενδιαφερόμενο μέρος αντί αυτού. 10 15

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται, κάτω από τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για τα έξοδα. 20

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*